

Gözümün Feri Söndü

– ÖNDER_34 · 26 Ocak 2018

Pusulasız daldım derin okyanuslara
Kulaç atıyorum bilinmez adreslere
Ne bir ada var nede bir gemi
Gittiğim bu bilinmezliğin rotasın da
Bilmem ne kadar gücüm yeter
Üstüme gelen hırçın dalgalara

Yakalandım poyraz kara yel fırtınasına
Ha bire sürükleniyorum bilinmez bir yöne
Kara bulutlar çökmüş üstüme
Her yer balık sırtı gibi kaygan
Denk gelemedim tutunacak bir dala
Ufukta görünmüyor kara

Gözümde kaybolmuş gök mavisi
Yerine gelmiş mat bir manzara
Bir türlü varamıyorum yaza bahara
Her yanım tam bir kara kış
Güneş saklanmış bulutlar ardına
Üşüyorum yalnızlığın ayazında

Söndü gözümün ferisi
Unutmadım sırtıma saplanan hançeri
Yıllar geçti halen acıyor yeri
Hak etmedim böyle ağır darbeyi
Dayanmak adına tüketim son çareyi
Mecbur kalmasaydım hiç edermiydim
Bu kadar sitemi